

til det paagældende Mejeri, men ogsaa hvordan der skal fodres: der maa ikke fodres med Roer under Malkningen eller i en Time, før den paabegyndes, der maa ikke fodres saa stærkt med Roer og Kaalrabi i Malkningsperioden, at det kan skade Mælken. Dersom nogen Interessent foretager sig andre Forfalskninger — tænk, man forudsætter virkelig, at en Landmand kunde komme Vand i Mælken, forudsætter det i selve Lovene —, dersom nogen kommer Vand i Mælken eller paa anden Maade forfalsker Varen, ifalder han en Bøde paa 20 Kr. til Mejeriets Kasse for hver af sine Malkekøer. Det er selvfølgelig rimeligt at have saadanne Bestemmelser, og det er ikke Tvang, det er Frihed, det er virkeligt Demokrati. Men er det Tilfældet, at dette ikke er Tvang, er det heller ikke Tvang, der hersker indenfor det socialdemokratiske Parti og indenfor de Organisationer af faglig Art, som den højtærede Landbrugsminister stadig angriber. Og jeg siger, det er ikke fair overfor Arbejderne at kræve og voldsomt tilstræbe en Opløsning af den Sikring, som Organisationerne er for Arbejderne, naar man forbeholder sig selv og sine Standsfæller at bevare i udstrakt Grad alle Organisationens Fordele, endogsaa ved strenge Straffebestemmelser, langt strengere, end Fagforeningerne nogen Sinde har optaget i deres Love.

Formanden: Jeg finder det urigtigt, at det ærede Medlem om andre Medlemmer siger, at deres Optraeden ikke er fair. Det ærede Medlem saavel som alle andre Medlemmer i denne Sal burde gaa ud fra, at der er ingen i denne Sal, der betragter Arbejderne som Slaver, eller som sammenrotter sig for at forringe Arbejdernes Kaar. Derom er det ærede Medlem dog sikkert heller ikke uvidende!

Staining: Med Formanden kan der som bekendt ikke diskuteres.

Disse Bestemmelser, som altsaa ikke er Udtryk for Tvangsledelse, naar de findes i Landbrugets Organisationer, overgaar i Tvang, i Straffebestemmelser o. s. v. i høj Grad, hvad der gælder indenfor Arbejdernes Organisationer. Men hvorfor taler man i Grunden nu saa stærkt om disse stakkels Arbejdere, der nu er under Tvangsledelse? For et Par Aar siden, kan jeg huske, hørte jeg den ene Gang efter den anden fra Venstretalere, at Arbejderne havde ingen Ledelse, at Ledelsen ikke var i Stand til at gøre det allermindste overfor alle disse Udskejelser, som man paa-

stod Arbejderne gjorde sig skyldig i. Mon begge Dele kan være rigtige? Mon Arbejderne baade er under Tvangsledelse og ikke er under Ledelse? Atter her mener jeg at kunne konstatere en mærkelig Mangel paa Ensartethed i Taler og Optraeden; naar det gælder om at angribe Arbejderklassen.

Jeg skal hermed forlade den højtærede Landbrugsminister og med nogle Ord vende mig til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Den højtærede Minister talte, hvilket ikke var urimeligt, om Kulbunkerne. Jeg forstaaer meget vel, at disse Bunker tynger den højtærede Minister, og ligesom han, før han blev Minister, var tynget af det radikal-socialistiske Enevoldsregimente og altid optraadte som den Mand, der bar et frygteligt Martyrium, saaledes forstod jeg, at dette fremdeles hviler paa ham i Form af Kulbunkerne. Han maa tale om disse Kulbunker og tale om dem saa meget mere, som vi nu i Gaar fik at vide, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder slet ikke føler sig som Magthaver endnu, skønt han er blevet Minister. Han sidder og har siddet siden i Fjor og udfører de Radikales og Socialdemokraternes Villie. Det store Kulkøb skyldes nemlig, saaledes oplyste den højtærede Minister, den socialdemokratiske Presse; thi denne Presse skrev i Juni 1920, tror jeg, den højtærede Minister sagde, det var skrevet, at det var paa Tide at gøre store Kulindkøb. Da skrev „Social-Demokraten“ dette, at man maatte sikre Befolkningen for Vinteren o. s. v. Jeg indrømmer, at min Beundring for min Presse stiger, efter at jeg fra den højtærede Minister hørte, hvilken Indflydelse en eneste Artikel i „Social-Demokraten“ havde for Landets Minister for offentlige Arbejder, idet Ministeren øjeblikkelig blev saa ivrig, at han lod Embedsmændene styrte af Sted og købe Kul. „Social-Demokraten“ havde skrevet det! Og mægtige Kulbunker taarnede sig op til mægtige Priser, ikke alene Kul for Vinteren, nej for flere Aar køber Ministeren og hans Embedsmænd op; for „Social-Demokraten“ har skrevet det! Nu synes jeg i Grunden, at den højtærede Minister har været alt for ivrig til at følge et godt Vink fra „Social-Demokraten“. Han har været for ivrig, saa meget mere, som der i den Avisartikel, som den højtærede Minister oplæste — hvad jeg ikke maa gøre mere — ikke stod, at Statsbanerne skulde købe disse mægtige Kulbunker, men der stod i al Beskedenhet en Opfordring til Regeringen til ikke ad